

Послуженъ списъкъ

на

Д-ръ Антонъ Димитровъ

Съставенъ на ..... 191 ..... год.

До Господина Министра
на Правосъдието

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО
ОТДЕЛЕНИЕ ГРАЖДАНСКО
Вх. № 7945
ПОЛУЧЕНО НА 16/11 1901 г.

МОЛБА

Отъ Д-ръ Антонъ Димитровъ, пом. начал-
никъ на гражданското отдѣление при
сщото Министерство.

Господинъ Министре,

Безспорни сѣ заслугитѣ къмъ отечеството на Ма-
кедонския интеллигентенъ българинъ: учителъ, свещеникъ, адвокатъ,
сѣдия, медикъ и пр. Както почитаемото Министерство на Правосъ-
дието, така и Св. Синодъ, пъкъ и другитѣ Министерства много спра-
ведливо сѣ оцѣнили тия заслуги на Македонския българинъ и сво-
еврѣменно сѣ уредили положението на споменатитѣ учители, све-
щеници, адвокати и медици. Остава още неуредено положението на
бившитѣ сѣдии - българи въ Турция. Прѣдъ видъ обширната тери-
тория, на която днесъ се радва обединеното отечество отъ една
страна, и прѣдъ видъ нуждата отъ сѣдии, които добръ познаватъ,
както българското така и турското законодателство отъ друга -,
азъ мисля, че е належаще вече врѣме, когато почитаемото Министер-
ство на Правосъдието може да се позанимае съ въпроса и уреди
положението и на сѣдитѣ българи въ бивша турска Македония. Съ
признаването придобититѣ права на въпроснитѣ сѣдии, независимо
отъ попълването на една нужда, почитаемото Министерство ще из-
върши и единъ високо-държавнически и пълненъ съ справедливостъ
актъ.

Що се отнася лично до мене, извѣстно Ви е, Господинъ Ми-
нистре, че азъ съмъ слѣдвалъ прѣвъ учебната 1889/90, 1890/91 и
1891/92 год. въ Цариградския юридически факултетъ и, слѣдъ нѣкол-
ко годишна пауза, съмъ продължилъ юридическото си образование
въ Лиежкия /Белгия/ университетъ прѣвъ учебната 1899/900, и
1900/901 год., като въ края на послѣдната тая година завършихъ

Получилъ отъ Д-ръ Антонъ Димитровъ
документъ

придическитѣ си науки, и се удостоихъ отъ казанія университетъ съ дипломъ, който ми дава правото да нося учената титла „Docteur en droit“

Слѣдъ като свършихъ въ Белгiя, намѣсто да замина за свободна България и тукъ да уреждамъ положението си, както това сж направила мнозина отъ моитѣ другари, азъ прѣдпочетохъ да се завърна пакъ въ Македония - въ началото като адвокатъ, а послѣ, по желанието на Екзархията, като директоръ въ разни български училища тамъ и послѣднитѣ години, пакъ съ одобренiето на Екзархията, като сждия въ апелативенъ сждѣхъ, кждѣто дѣстойно изпълнихъ своя длъгъ, както спрѣмо своитѣ сънародници, така и спрѣмо общата кауза на България.

На основание на горѣизложеното и на двѣгодишното ми изпълнение длъжността помощникъ началникъ на отдѣление при повѣреното Ви Министерство, азъ се осмѣлявамъ да Ви помоля, Господинъ Министре, да благоволите и разпоредите, да бжда вписанъ, на съотвѣтното мѣсто - апелативенъ сждия - въ таблицата за повижение на сждиитѣ, и бжда назначенъ за членъ въ нѣкое отъ проектиранитѣ апелативни сждилища въ Македония, тѣй като, споредъ моето скромно схващане, българинѣтъ сждия е билъ еднакво полезенъ за общобългарската кауза, билъ той сждия въ прѣдѣлитѣ на България или въ Македония и мисля, че вписването ми въ таблицата за "мирови сждия" даленъ не съотвѣтствува на моя цензъ и на заеманото отъ мене положение, като, сждия, до прѣминаването ми на служба въ България.

Като се надѣвамъ, че молбата ми ще бжде уважена, оставамъ
София, 16. X. 916 г.

Съ най-дълбоко къмъ Васъ почитание:

В. А. Димитров

П. П. При настоящата прилагамъ и слѣднитѣ удостовѣрения по заеманата ми въ Турция сждебна служба:

1/Удостовѣрение отъ Битолския апелативенъ сждѣ отъ 30. V. 1325 /1909/ година и

2/Удостовѣрение отъ Перенския /Цариградъ/ първоначаленъ сждѣ /II углавно отдѣление/ отъ 25 май 1329 /1913/ година.
гр. София, 16 октомврий 1916 г.

В. А. Димитров